

Je to zvláštne... Mamička má čoraz väčšie bruško.
Terka ju svojimi rúčkami už nedokáže objasť okolo pása.
„Mala by si menej jesť,“ napomína mamu, ale ona sa iba smeje.
„Poviem ti tajomstvo. V brušku mi rastie bábätko.“
Terka tomu nedokáže uveriť a vysype na mamu tisíc otázok
- ako sa tam to bábätko dostalo? Ako sa bude volať?
A ako sa odtiaľ dostane?

Zmyslela si, že bábätko bude spať u nej v izbe a mame sa nápad pozdáva. Hneď si aj prezrú detskú izbu – zo skrine na hračky sa dá opäť postaviť prebaľovací stolík.

Ale kde nájsť miesto na detskú postieľku, keď sa Terka nechce vzdať svojho stolčeka na kreslenie, ani hračkárskeho obchodu a ani domčeka pre bábiky?

Mame zrazu napadlo: „Kúpime vysokú posteľ!“

To sa už páčilo aj Terke – bude môcť chodiť do postele po rebríku a pod posteľou si môže postaviť bunker!

Ale sa človek načaká, kým príde bábätko!
Terka stráca trpezlivosť. Možno sa mama mýli a nemá v brušku
nič? Keď jej však položí ruku na brucho, cíti celkom jasne,
že sa tam vnútri čosi mrví.
„Chce von,“ teší sa Terka.
„To ešte potrvá,“ utišuje ju mama a ukazuje jej v knižke,
ako pomaličky taký drobný drahokam v brušku rastie.

Jedného dňa sa vyberú preskúmať povalu, kde sú v škatuliach uložené veci po Terke. Aha, aké malé dupačky! Ani sa jej nechce veriť, že sa do nich niekedy vôbec vošla. A tento vlčík! Ako rada sa s ním hrávala! Na látkového šaša si však už vôbec nespomína.

Strčí si ho pod šaty a skríkne:
„Pozri, mama, budem mať bábätko,“
a pustí šaša na zem.
Mama sa smeje.

